

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **R. M. i A. Ł.**

skazanych z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,
po rozpoznaniu 27 kwietnia 2026 r., na posiedzeniu bez udziału stron,
wniosku obrońcy skazanego R. M. o wstrzymanie wykonania wyroku
Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 12 czerwca 2025 r.,
sygn. akt II AKa 297/23, zmieniającego wyrok
Sądu Okręgowego w Kielcach z 28 listopada 2016 r.,
sygn. akt III K 168/14,

postanowił
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanego R. M. obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, nie uzasadniając swojego stanowiska.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w

art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).

[J.J.]

[r.g.]